

Z Á P A D O Č E S K Á   U N I V E R Z I T A   V   P L Z N I
F a k u l t a   p r á v n í k á
K a t e d r a   ú s t a v n í h o   a   e v r o p s k é h o   p r á v a

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek oponenta diplomové práce)

Práci předložil student: **Petr CIBULKA**

Název práce: **Ústavní systém Izraele**

OPONENT:

Mgr. et Mgr. Renáta Vokrojová

1. CÍL PRÁCE:

Popsat a vyložit ústavní systém Izraele, jeho vývoj, současnou podobu, specifika.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ, STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Autor rozdělil diplomovou práci do pěti kapitol, z nichž první se věnuje období před založením státu Izrael, okolnostem vzniku státu a vývoji ústavního systému. Historický úvod je nejslabším článkem práce, shrnutím překladů z různých zdrojů bez dostatečné hloubky, přehlednosti a myšlenkové provázanosti. Ocitáme se na konci 19. století, odtud se vracíme na jeho počátek, nedozvíme se, proč právě území Palestiny bylo vybráno pro stát Izrael (str. 3), proč právní systém před založením britského mandátu sestával především z osmanského práva (str. 5) - to nám autor poodhalí až v páté kapitole, ani jaké nemuslimské náboženské komunity zde působily a jaké měly postavení, ale na str. 6 je sděleno, že „*Výsledkem historického vývoje celé oblasti a reforem, které Britové během období mandátu přinesli, byl systém práva, ve kterém lze najít střípky práva židovského, islámského, francouzského, osmanského a především common law*“, aniž by se čtenář v textu dopátral, kde se tam vzaly a jestli tam nepůsobily i jiné vlivy. Autor příliš nevysvětlil proměnlivý postoj Velké Británie k přistěhovalcům Židů na území Palestiny a založení židovského státu, což by se nabízelo např. při komparaci tzv. *Balfourovy deklarace, White Paper 1922* (Churchill) a *White Paper 1939* (MacDonald) na str. 4. Na str. 7 se konstatuje, že *Rezoluce 181 OSN byla přijata židovskou stranou, ale Arabové jakýkoliv židovský nárok na území v Palestině odmítli*, ale jejich argumenty nejsou uvedeny. Jako důvod vzdání se výkonu mandátu ze strany Velké Británie po druhé světové válce se zde uvádí pouze ekonomické vyčerpání (str. 6). Dále autor popisuje období od vzniku Izraele do r. 1951 a ústavní vývoj po rozpuštění Prvního Knessetu do současnosti, čímž otevírá hlavní téma práce. Ve spojení se zakotvením lidských práv ve vybraných Základních zákonech a jejich soudní ochranou autor nezmínil izraelskou ratifikaci Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech v roce 1991, která zajisté vyjadřovala postoj Izraele k právům těmito úmluvami garantovaným.

Druhá kapitola se zabývá prameny izraelského ústavního práva. Autor popisuje podstatu Základních zákonů, Deklarace nezávislosti státu Izrael, fungování precedenčního práva a jeho aplikaci. Uvádí obsah Základních zákonů, aniž by se zabýval jejich právním a politickým dopadem, což obzvláště překvapuje u toho posledního, uvedeného na str. 22, 23 (*Základní zákon: Izrael, národní stát židovského lidu*), jehož přijetí vyvolalo bouřlivé reakce, především

v nežidovských komunitách. Na str. 27 chybí zdroj k tvrzení o inspiraci Nejvyššího soudu americkými soudy.

Třetí kapitola se věnuje polickému systému Izraele, autor popisuje volební systém, legislativní proces a přehledně rozebírá fungování jednotlivých částí státní moci.

Kapitola čtvrtá pojednává o vývoji ochrany lidských práv v Izraeli. Argumentačně nevyvážená je část 4.2. *Lidská práva v Izraeli dnes*, kde se autor převážně názorově opírá o překlad jednoho pramene (*Freedom House*, str. 57, 58), aniž by se pokusil o hlubší analýzu uvedených názorů a důvodů, které vedly např. k autorem zmíněnému přijetí zákona, který *zkriminalizoval vyjádření podpory teroristickým útokům*. Mohl ve své úvaze vyjít např. z posledního odstavce na str. 64.

Vzhledem k neopomenutelné roli náboženského práva a jeho vztahu ke státnímu právu vyvstává otázka, proč se autor tímto tématem zabývá až v závěrečné kapitole.

Ve prospěch autora lze rozhodně uvést, že pracoval s širokým spektrem pramenů převážně v anglickém jazyce, ať již šlo o odborné monografie, články v odborných časopisech, četná soudní rozhodnutí, právní předpisy a internetové zdroje. Převažuje popis.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Logické členění kapitol, grafická úprava, citace i odkazy odpovídají normě.

4. OTÁZKY K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

- a) Vysvětlete, jaké důvody vedly zákonodárce k přijetí *Základního zákona: Izrael, národní stát židovského lidu* a uveďte, proč tento zákon považují některé autority a komunity za neústavní.
- b) Vysvětlete pojem *upevňovací ustanovení*, který uvádíte např. na str. 19.

5. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Dobře – velmi dobře

Datum: 20. 4. 2019

Podpis:

